

## Hříchy proti spravedlnosti

V evangeliu se hovoří o svádění. A jednou z jeho forem je porušování desatera. Kolik nevěřících lidí si omlouvá své špatné jednání tvrzením: „Ten člověk chodí do kostela a přitom pomlouvá, hádá se, krade či dokonce nenávidí. Tak proč bych to nemohl dělat i já?“

Jako křesťané máme zodpovědnost za svět a musíme se snažit dávat dobrý příklad.

**K tomu nám pomáhá spravedlivé jednání.**

**To se týká zvláště přikázání nezabiješ, nepokradeš a nepromluvíš křivého svědectví proti bližnímu svému.** A nad nimi se máme dnes zamyslet.

V minulých lekcích jsme si už vysvětlili co je jejich obsahem a tak se na ně podíváme trochu jiným pohledem.

Spravedlnost znamená dát každému to, co mu náleží.

**Když to budeme brát podle pátého, sedmého a osmého přikázání, tak to pro nás znamená, že jsme povoláni, abychom dávali lásku, život a naději.**

Jak tomu rozumět?

## Páté přikázání - nezabiješ

Kdybychom ho chtěli vyjádřit pozitivně, tak zní: miluj!

Chtěj pro každého to, co je pro něho nejlepší. A nejlepší je to, co mu prospěje ke spáse. Pomáhat druhým do nebe - to je láska.

Nepodbízí se, je upřímná a někdy i náročná.

Mnozí lidé si své chyby ani neuvědomují a je skutkem lásky je napomenout. Kdo nenapomene člověka, který se potácí v hříchu a jen se dívá, jak ten člověk směřuje k záhubě, je jako cynik, který se dívá na slepce, který směřuje k propasti.

**Kdo miluje, zachraňuje.**

## Nepokradeš

Ve druhém čtení hovoří apoštol Jakub o boháčích, kteří zneužívají své moci k útisku chudých. Kdo utiskuje a okrádá chudáka, ničí jeho život.

Kde se berou lidé schopní okrást chudáka?

Jistě je mnoho cest, jak se člověk stane bezcitným, my si dnes řekněme aspoň o jedné.

Jsou rodiče co rozmazlují své děti. Dávají jim víc než potřebují a nemají na ně žádné nároky. Nedají jim příležitost, aby okusili hodnotu lidské práce a naučili si jí vážit. To je špatně.

Na takový luxus si totiž člověk snadno zvykne a nerad se ho vzdává.

Když dospěje, má pocit, že má na všechno právo a přitom sám nemusí nic dělat a za nic zodpovídat.

Když mu pak zaměstnavatel, společnost, rodiče nechtějí něco dát, vezme si to sám i na úkor ostatních.

Nemá potřebu žít, jen si užívat. Jaký je v tom rozdíl?

Užívat znamená radovat se z toho, co vytvořili druzí, žít znamená radovat se z toho, co vytvořím já osobně.

Když pracuji a tvořím, mám radost, sebeúctu, můj život má smysl a cenu.

Když se rodiče moc starají a dávají, vlastně tím svým dětem berou jejich život.

## **Nepromluvíš křivého svědectví proti bližnímu svému**

Lidské slovo má ohromnou moc.

Může druhého povznést, dát mu naději, ale také ho může srazit do beznaděje.

Každý člověk má dobré i slabé stránky a naším posláním je všímat si toho dobrého, chválit to a rozvíjet.

O slabosti pak je potřeba hovořit mezi čtyřma očima a každé napomenutí musí být spojeno s láskou.

Kolikrát je to přesně naopak.

Když jsme s někým o samotě, tak mu lichotíme a jakmile zajde, tak ho s ostatními pomlouváme. Takové jednání je podlé a zlé.

Kdo hříšníka pomlouvá, místo toho aby ho napomenul, jako by pomlouval slepce, který se nemůže bez pomoci druhých upravit.

## **Závěr**

Dnešní téma nás volá, abychom vedli spravedlivý život.

Jeho tři základní kameny jsou láska, která chce zachránit každého pro nebe.

Úcta k životu, kdy žít neznamena užívat, ale vykonat poslání, které na světě mám.

A naděje, která vidí, ocení a probudí skrze slovo povzbuzení v druhých dobro.

Kéž tyto tři kameny patří i k základům našeho života.

## **Příběh o třech sítích**

Vynikající pravidla pro mluvení vymyslel už starořecký filosof Sokrates.

Jednoho dne ho potkal jeden známý a povídá mu:

"Jestlipak víš, Sokrate, co jsem se zrovna dozvěděl o tvém příteli?"

"Počkej chvíli," odpověděl Sokrates. "Než mi cokoli řekneš, rád bych tě podrobil zkoušce. Říká se jí zkouška tří sítí."

"Tří sítí?"

"Přesně tak," pokračoval Sokrates. "Než mi začneš vyprávět o mém příteli, možná bude dobré na chvíli zkusit prosít to, co mi řekneš."

První síť se jmenuje Pravda.

Máš naprostou jistotu, že to, co mi chceš říct, je pravda?"

"Ne," odpověděl ten člověk, "vlastně jsem to jenom slyšel a...."

"Dobře," řekl Sokrates. "Takže ty opravdu nevíš, jestli je to pravda nebo není."

Teď vyzkoušejme druhé síť, síť se jmenuje Dobro.

Chceš mi o mém příteli říct něco dobrého?"

"Ne, naopak..."

"Takže," pokračoval Sokrates, "chceš mi o něm říct něco špatného a nejsi si jist, jestli je to pravda. Ale pořád ještě můžeš zkouškou projít, protože zbývá ještě jedno síť. Jmenuje se Užitečnost."

Je mi to co mi chceš o mém příteli říct užitečné?"

"Ne, moc ne."

"Dobrá," uzavřel Sokrates, "to co mi chceš říct není ani pravdivé, ani dobré, dokonce ani užitečné, tak proč bys mi to měl vyprávět?"